

figtet at give Amtsraadene en almindelig Bemyndigelse til i Anledning af Snekastning at understøtte Sognekommuner, naar der var Grund dertil. Nu foreslaar Udvalget, at Understøttelse kun skal tilstaaes i de Tilfælde, hvor Sognekommunerne ville blive overbeholdede derved, at de efter dette Lovforslag ene komme til at overtage en Snekastning, som de tidligere havde delt med Andre. Jeg indrømmer naturligvis, at dette er et Hovedpunkt, at det er et Punkt, hvor man kan komme til at gjøre Uret; forsaavidt er der ikke Noget at sige mod Reglen, og jeg vil blot fremhæve, hvad der her er foreslaaet; om man saa skal — som et æret Medlem nævnte — gaa over til at sige: i slige Tilfælde skal og maa der ydes Noget, bliver et andet Spørgsmaal. Det andet Stykke af Vædringsforslaget, som gaar ud paa, at Amtsraadet kan bestemme, at Omskostningerne ved Vagthold til Assistance for Posten eller Andre helt eller delvis skulle erstattes Sognekommunerne af Amtsrepartitionsfonden, har jeg ikke Noget at erindre imod. — Vædringsforslag under Nr. 3, navnlig det første Stykke, gjør ogsaa væsentlige Forandringer i, hvad der oprindeligt er foreslaaet. Jeg skal indrømme, at det Forslag, som her er stillet, og som jo gaar ud paa, at Snekastning skal udføres ved leiede Folk eller efter Vicitation paa de Strækninger, som Amtsraadet maatte bestemme, kan være i sin Orden. Tanken deri er rigtig. Tanken er jo simpelt hen den, at det Tilskud, som gives Amtsraadet, skal komme Kommunernes Beboere til Gode indirekte, derved, at Arbejdet udføres efter Vicitation eller ved leiede Folk, og Forslaget vil altsaa udelukke, at Kommunens Beboere komme til at udrede Arbejdet in natura, men Tilskudet gaar ind i Kommunekassen. Reglen er i sin Orden, og jeg skal ikke gjøre Indvending derimod. Det næste Forslag indeholder ogsaa en Forandring; men Forandringen turde maasse være mere tilsyneladende end virkelig. Som det ærede Udvalg har stillet Sagen, stiller det i Spidsen, at Naturalarbejdet bør være det Principale; men samtidig udtaler Udvalget, om jeg saa maa sige, det Ønske, at Forholdet maa blive usforandret. Thi, som den ærede Vædrer ogsaa indrømmede: Reglen er affattet saaledes, at man kan komme bort fra Naturalarbejde og lade Arbejdet udføre efter Vicitation eller ved leiede Folk, naar Sogneraadet og Amtsraadet derom ere enige. Det sidste tror jeg heller ikke, der kan siges Noget imod, naar Forholdet er saaledes, at Alle ønske det. Man indrømmer altsaa en vis Frihed til at komme bort fra Naturalarbejdet; men man fasthol-

der ganske vist ogsaa, at Naturalarbejdet i og for sig er Reglen. Jeg kan maasse med det Samme sige et Par Ord med Hensyn til den Stilling, som det ærede Mindretal har indtaget til dette Punkt. Jeg gjør det strax, da Mindretallets Stilling ikke har fundet Udtryk i Vædringsforslagene, og det heller ikke er gaaet stærkt ind derpaa under Behandlingen her. Jeg opfatter det ærede Mindretallets Stilling saaledes, at det ønsker at være endnu forsigtigere, end Udvalget har været, og at det holder endnu stærkere fast ved Naturalarbejde som det Principale, som det, der absolut maa være gjældende; men det ærede Mindretal er dog ikke gaaet saa vidt at ville opstille et Forbud mod Udgang til at lade Arbejdet udføre paa anden Maade end som Naturalarbejde. Jeg kan ikke opfatte dets Stilling anderledes; Mindretallet er forsigtigere overfor det at gaa bort fra det Tilvante; men der stilles dog egentlig ikke til Syvende og Sidst nogen aldeles principiel Modstand mod at gaa over til ogsaa at lade Arbejdet udføre paa anden Maade end som Naturalarbejde. — Til § 6 er der stillet en formel Vædring; den ærede Vædrer forbeholdt en Forhandling om denne Paragraf mellem anden og tredje Behandling og omtalte saa Konference med Ministeren, og jeg er naturligvis villig til at gaa dertil, jeg skal indrømme, at saaledes som Forhandlingen saidt mellem Udvalget og mig ved forrige Konference, kan der være nogen Grund dertil. Udvalgets Tanke var den, at man ikke altid skulde regne det i en anden Kommune liggende Hartkorn med til den Kommune, hvor Eiendommen ligger. Efter Lovforslaget skulde Eiendommen derimod ansættes efter det fulde Hartkorn, saa at ogsaa det, der laa i en anden Kommune end Eiendommen, regnedes med; Fordelingen skulde saa ske senere. Jeg skal nævne, hvad der for mig er Hovedpunktet. Et af de tidligere fremkomne Ønsker var netop det, at man kunde faae fat i den Jord, som laaovre i en anden Kommune, og den særlige Grund til at ville have fat paa denne Jord, var netop den, at efter den gjældende Ordning slap Bedkommende fri for Snekastning i Henshold til en Fortolkning, som efterhaanden var gjort gjældende, angaaende det Tilfælde, at Jorden laa i en anden Kommune. I det man nu forandrer dette Forhold, skal man tage sig i Agt for at gaa for vidt, og derfor tror jeg, at de Paagjældende have Krav paa at ansættes kun paa eet Sted, saaledes at Fordelingen alene sker derfra. Gjør man ikke det, udsætter man sig for, at hver Kommune ansætter den Paagjældende paa den Maade, som er bekvemtest for Kommunen.